

Beste familie, vrienden en bekenden,

Het is bijna zover.

Zaterdag in alle vroegte of laat in de nacht, het is maar net hoe je het noemen wil, vertrekken we uit Kloetinge. Als alles volgens wens verloopt hopen we dan om 10.45uur in Boedapest aan te komen met het vliegtuig. Daarna nog een uur of 5-6 met de auto tot onze vakantie plaats Turya Bystra. Dat betekent dat we 2de helft van de zaterdagmiddag bij ons gastgezin aankomen.

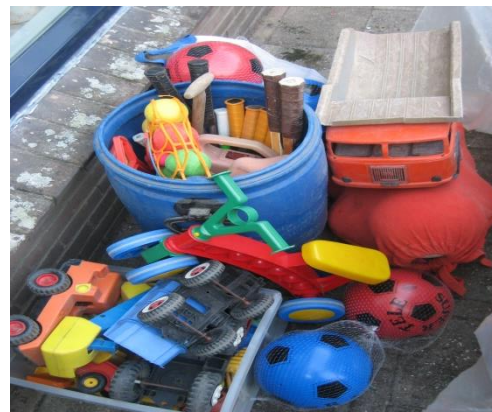
Na alle voorbereidingen zie ik er naar uit om te gaan beginnen met de uitvoering. Er staat zoveel mogelijk op papier zodat we de moeder van de meisjes er ook bij kunnen betrekken en zij kan lezen waarom we er zijn en wat we willen gaan doen.

Ik heb het als een verrijking ervaren om met een ergo- en fysiotherapeut te hebben gesproken over de meisjes, de knelpunten, mijn observaties van vorig jaar en mijn gedachten over de therapie van nu. Hele waardevolle tips heb ik gehad en het geeft me het gevoel dat ik bij het goede begin begin en niet de basis van alle handelingen oversla om maar een groot resultaat te zien.

Inzameling en transport

Het is gewoon bijzonder hoeveel mensen zich hebben ingezet voor mijn reis, op welke manier ook. Er zijn wel eens van die momenten in je leven dat je stil valt, nu dan was er in deze periode van inzamelen en voorbereiden zeker van zulke momenten van stille verwondering dat er zoveel spullen en geld binnenkwam.

Dan mag ik daar de hand van de Heere in zien, dat Hij mij de mogelijkheid geeft om daadwerkelijk naar de blinde meisjes te gaan om hen een klein beetje te helpen. Dan ben ik het niet meer die dit mogelijk maakt maar de Heere. Dat Hij dan ook Zijn zegen wil geven over de therapie en ontspanning die we de meisjes hopen te bieden.

Het transport van Stichting MirWam, waarvoor wij ook gaan, is inmiddels al geweest naar Oekraïne. Op 4 augustus hebben we alles ingeladen, en het wás veel! De (kinder-)kleding, kinderstoelen, speelgoed voor binnen en buiten is grotendeels naar het vluchtelingenkamp gegaan. Daar wordt het door de plaatselijke kerkelijke gemeente uitgedeeld onder de daar verblijvende vluchtelingen. Een buggy en 1 kinderstoel is er naar een kinderrijk gezin gegaan, die het hartelijk hebben ontvangen en die de Heere daarvoor ook danken. De mondharmonica is naar een jongen gegaan die een spierziekte heeft en met een rollator loopt, er is van hem al een zus overleden aan deze ziekte. Hij was heel blij met het muziekinstrument en de kinderbijbel. Er was contant geld meegegaan om waar nodig uit te delen. Er is op diverse plaatsen geld achter gelaten om mensen en gezinnen in nood bij te staan. Voor het overige geld wat mijn nichtje Nienke gehad heeft hebben we boodschappen gekocht. 3 karren vol bij de Aldi, hilarisch. 40x zonnebloemolie, macaroni, rijst, suiker, 7-granen ontbijt, blikjes vis en mais. We gaan daarvan pakketjes maken om uit te delen in de zigeuner gemeenschap dichtbij Turya Bystra. Ik heb die ervaring vorig jaar opgedaan, ik wil het Nienke ook graag laten ervaren hoe het is om zelf ook uit te delen. En dan was er nog geld over voor transport kosten, ook daarin werd voorzien. De chauffeur van het transport gaf aan dat hij nu meer oorlogsbewegingen heeft gezien dan vorige jaar november. Dode soldaten liggen waar ze liepen of zaten. Gelukkig is het ver bij Turya Bystra vandaan en gaan we die kant niet op.

Julia en Wersava

We hopen de blinde meisjes Julia en Wersava 8 tot 9x te zien. We willen dan eerst met hen uit de kinderbijbel lezen. De meisjes zullen immers nooit zelf de Bijbel kunnen lezen en daarom willen we de moeder stimuleren om dat voor hen te doen. Daarna zingen 'lees je Bijbel, bidt elke dag', wie weet kunnen we het hen aanleren. Maar het zingen op zich is al fijn en we hopen dat ze zo wat aan onze stem en aanwezigheid wennen.

Daarna gezamenlijk wat drinken en als het kan wat lekkers eten, als er maar energie en voedingsstoffen in zit voor de therapie die daarna volgt. De nadruk van de therapie zal liggen op het ontwikkelen van spieren en het uitdagen om deze te gebruiken. Dat kan op vele manieren, die we dan ook hopen te gebruiken met de tips die we kregen. Dit blijft het spannendste onderdeel. Begrijpen de meisjes en de moeder de handelingen, gaan ze wat doen, triggeren we hen voldoende of te veel, merken we wel op als ze (spier-)pijn hebben e.d.

Na een lunch pauze waarin we de moeder zullen stimuleren om Julia en Wersava eten en drinken aan te bieden en de meisjes even kunnen uitrusten, zullen we nog wat gezellig met de meisjes bezig zijn. Als het mooi weer is kunnen we gaan wandelen, of als er een grasveldje is achter het huis daar gewoon lekker te zitten en op een ontspannen manier met de meisjes en de andere kinderen van het gezin te spelen. Dan ligt de nadruk dus niet op therapie maar op ontspanning in de hoop dat zij ook zo wat aan ons vertrouwd raken en wij hen wat gezelligheid kunnen bieden.

Je leest het, grootse plannen, die om voorbereiding vroegen. Dat we ze mogen omzetten in de uitvoering, met de kracht en wijsheid maar ook geduld en liefde die de Heere ons geeft voor onze medemens in nood.

Allen heel hartelijke bedankt voor alle spullen, giften, tips en wensen.
En je hoort weer van mij als ik terug kom DV 4 september a.s.

Groeten, Nelleke

p/s in Oekraïne heb ik geen internet, lekker rustig. Alleen per sms bereikbaar.